

Joel profetaren txitxarroaren parabola

Langostinen ekintzak deskribatutako kalteak atzerriko nazioekin izandako gerraren ondoriozko gaitz handiei eta ez deabru legioei dagokie. Aurrekaririk gabeko gezurra da esatea matxinsalto mota bakoitzak deabru legioak irudikatzen dituela, gizakien bizitzan jarduten dutenak.

Joel profetaren txitxarroaren parabola

Aurkezpena

Absurdoa da Joel profetak iragarritako langostinen ikuspegia deskribatzen duten sermoiak, artikulak, liburuak eta erakusketak, hamarrenak ez diren fededunen ondarearen aurka erasotzen duten deabru legioak direla.

Interneten egindako bilaketa sinple batek hamaika artikulak eta liburu [1] itzultzen ditu kategoriatan esaten dutenez, langostinak jendearen ondasunen gainean zuzenean jarduten duten deabru legioak direla, etxeak, autoak, arropak, janariak, soldadak eta abar suntsituz Deabru horiek hondamendiak eragiten dituztela autoetan, hegazkinetan, itsasontziak hondoratu, eraikinak bota, pertsonak hiltzen dituzte, nazioak, familiak, elizak, ezkontzak eta etxeak suntsitzen dituzte.

Hori da, zer irudikatzen du Joelek iragarritako txitxarroen parabolak? Langostinak deabruak al dira?

Parabola

“Beldarretik gelditzen zena, txitxarrak jan zuen, txitxarroetatik geratu zenak, txitxarrak jaten zuen eta txitxarretatik gelditzen zenak, pulidoak jaten zuen”. (Joel 1: 4)

Testua aztertu aurretik, irakurleari lasaitu nahi diot Joel profetaren parabola osatzen duten beldarraren irudiak, matxinsaltoa, txitxarra eta zomorroa ez direla deabruak. Zentzu horretan, edozein ikuspegik nahi ez duena engainatu nahi du, laikoa eta neofitoa gizon eskrupuludunentzako edo, gutxienez, Bibliako egia ez dakitenentzat harrapari erraza bihurtuz.

Joel profetak iragarri zuen parabolak entzule zehatzak zituen: juduak, dispertsioaren aurretik. Joelek Jainkoaren mezua lurraldeko zaharrei eta biztanleei iragarri zienean, ez zuen gizateriarengana jo nahi, lurra planetaz ariko balitz bezala, aurretik mezua juduen buruzagiei eta Kanaan lurraldeko biztanleei zuzenduta zegoen, hau da, juduak. (Joel 1: 2)

Profezia esparrua zabaltzea, jentilekin hitz egitea edo baita Kristoren Elizako kideekin hitz egitea ere, Joel profetaren mezua bihurritzea da, mezuaren publikoa israeldarrak direlako, azken esaldian ikus daitekeen moduan. bertsoetik: ‘... edo, zure aitaren egunetan’, Israelgo semeen aurreko belaunaldiei erreferentzia egiteko modua.

“Entzun hau, zaharrak eta entzun lurreko biztanle guztiak: hau gertatu zen zure egunetan edo gurasoen garaian?” (Joel 1: 2)

Israeltarrek Joel profetaren mezua, txitxarroei buruz, seme-alabei eta seme-alabei seme-alabei helarazi behar zieten, mezua hurrengo belaunaldietara irits zedin. (Joel 1: 3)

Zer dira parabolako langostinak? Erantzuna 6. bertsoan

aurkitzen dugu: atzerriko nazio boteretsu eta ugaria!

“Zenbaki gabeko nazio boteretsu bat nire lurraren aurka altxatu baita; hortzak lehoiak dira eta lehoi zahar baten masailezurak dituzte ». (Joel 1: 6)

Jeremias profetak ere atzerriko inbasioa aipatu zuen, beste irudi batzuk erabiliz:

“Lau gaitz motekin bisitatuko zaitudalako, dio Jaunak: ezpataz hiltzeko eta txakurrekin, arrastatzeko, zeruko hegaztiekin eta lurreko animaliekin, irentsi eta suntsitzeko”. (Jer 15: 3)

Atzerriko nazioen inbasioa Moises profetak jada aurreikusten zuen:

“Jaunak zure aurka altxatuko du urrunetik lurraren muturretik nazio bat, arranoa bezala hegan egiten duena, hizkuntza ulertuko ez duzun nazioa; Nazio aurpegi gogorra, agurearen aurpegia errespetatuko ez duena, ezta gaztea errukituko ez duena ere; Zure animalien fruituak eta zure lurraren fruituak jango ditu, suntsitu arte; eta ez ditu uzten aleak, muztioak, ez oliorik, ez behien kumeak, ezta ardienak ere, zu jan arte “. (28 Deut: 49-51)

Joel profetak iragarpen bera egiten du, hala ere, parabola bat osatzen du etorkizuneko gertaeren iragarkia errazteko, gurasoetatik seme-alabetara. Nola liteke inork ahaztea txingarrak dituen parabola bat, aurrean duten guztia irensten duena?

Kaldearren inbasioa txitxarrak eragindako suntsipenarekin alderatzen da, Israelgo hiriak inbadituko baitzituzten, Eden antza baitzuten, eta horietatik, Babiloniako inbasioaren ondoren, hondamena besterik ez zen geratuko.

“Iluntasun eta iluntasun eguna; hodeien eguna eta iluntasun trinkoa, goiza mendietan zehar zabaldua bezala; jende

bikaina eta boteretsua, antzinatek ez zen inoiz egon, ezta ondorengo urteetan ere, belaunaldiz belaunaldi. Aurretik sua batek jaten du eta atzean sugarra; aurretik zuen lurra Edengo lorategia bezalakoa da, baina haren atzean basamortu desolatua; bai, ez zaizu ezer ihes egingo “. (Joel 2: 2-3)

Langostinen parabolak Moisesek iragarritakoa adierazteko balio izan zuen, Israel inbadituko zuen nazioak animaliek eta soroek sortutako guztia irentsiko baitzuen. Ez litzateke alerik, muztiorik, oliorik edo animaliarik izango, atzerriko inbasioaren ondorioz.

Mahatsondoa eta pikondoa Jakoben semeen bi etxeak aipatzen dituzten irudiak dira: Juda eta Israel, beraz, profeziak eta parabolak israeldarren seme-alabak bakarrik eta soilik ordezkatzeko dituzte. Gizakiak, edo jentilak edo eliza, langostinen ekintzaren objektu gisa jartzea, gaizki informatutako pertsona baten buruaren fantasia da.

Isaias eta Jeremias profetek ezezagunak diren nazioak basoko basapiztiek alderatu dituzte, txitxarroen irudia erabili beharrean:

“Zu, baserriko animalia guztiak, basoko animalia guztiak, etorri eta jatera” (Is 56: 9);

«Hori dela eta, basoko lehoiak jo zituen, basamortuko otsoak erasoko ditu; leopardo batek bere hiriak zaintzen ditu; haietatik ateratzen dena apurtuko da; haien hausturak areagotzen direlako, haien apostasia biderkatu egiten da “. (Jer 5: 6)

Langostinen ekintzak deskribatutako kalteak atzerriko nazioekin izandako gerraren ondoriozko gaitz handiei eta ez deabru legioei dagokie. Aurrekaririk gabeko gezurra da esatea matxinsalto mota bakoitzak deabru legioak irudikatzen dituela, gizakien bizitzan jarduten dutenak.

Matxinsaltoa deabru legio moduko bat dela dioen edonor,

Jainkoa obeditzen ez dutenen bizitzan jarduten duena, gezurtti bat da.

Jainkoak lurra madarikatu zuen Adanen desobedientzia zela eta, azkenean, gizakiak aurpegiko izerdia jango zuela erabaki zuen (Gen. 3: 17-19). Erabaki jainkotiar hori justuen eta bidegabeengan erortzen da! Gizateriaren gainera erori zen beste madarikazio bat, juduak eta jentilak, heriotza izan zen, eta horren bidez gizaki guztiak Jainkoaren aintzatik urruntzen dira.

Baina, Adanen erasoaren ondorioz madarikazioa gorabehera, zortea bere ondorengo guztien altzoan botatzen da, zuzenak eta bidegabeak bereiztu gabe “denborak eta aukerak denei eragiten baitiete, modu bereizian” (Prov 9:11). Bizitza honetan lan egiten duen orok du jateko eskubidea, ereiteko legea berdina baita guztiontzat: zuzena eta bidegabea.

Txitxarra ebakitzailen bizitzan eragiten duela esatea falazia da. Infidel batek bere lanarekin irabazten duenaren zati bat deabruena dela esatea larria da, lurra eta bere osotasuna Jaunarenak direlako.

Isaia 55, 2. bertsoa erabiliz, ekonomiaz hitz egiteko, Liburu Santuaren egiaren kontrako testigantza ematen du. Isaiasek jendeari galdutakoan ogia ez denarekin lanarekin irabazitakoa gastatzeaz, ez zen zigarroez, edariez, entretenimenduaz, medikuntzaz eta abarrez ari. Jainkoak jendeari errieta egiten zion eskuratutakoa sakrifizioetan gastatzeagatik, Jainkoari atsegin ez zioten eskaintzak (Isa 1: 11-12; Isa 66: 3).

Jainkoa pozik dagoena eta gizakia benetan asetzen duena da Jainkoaren hitza entzutea, zeren “erantzutea hobe baiza sakrifikatzea baino”. (1 Sam 15:22) Baina israeldarrei sakrifizioak eman zizkieten, hau da, lanaren fruitua ase ezin zuten horretan gastatu zuten!

“Baina Samuelek esan zuen: ‘Jaunak hainbeste gustuko al du erre-opariak eta sakrifizioak, Jaunaren hitza betetzea

bezainbeste? Hara, obeditzea sakrifikatzea baino hobea da; eta ardi koipea baino hobeto zerbitzatzea “. (1 Sam 15:22)

Absurdoa da esatea karraskari suntsitzaileak kalamitate naturalak, hondamendiak, eguraldi txarra eta abar aipatzen dituela, baina lapurra etorri zenean, 10ean, 10. bertsoa aplikatzea, lapurra etorri zenean, hiltzea, lapurtzea eta suntsitzea ez bada, deabruaren ekintza dela. , irakurketa txarra da itxurazko motiboekin. Deabruen legioa, txingarra suntsitzailea irudikatzen duela esatea, Joan 10ak, 10. bertsoa, “egiten duena egiten duten hiltzaileak dira; kaltegarria da.

Jesus lapurra hiltzera, lapurtzera eta suntsitzera etorri zela esanez, ez da deabrua aipatzen, haren aurretik etorri ziren Israelgo buruzagiei baizik. Israelgo buruzagiak lapurrak eta lapurrak ziren, zeren Jesusek etorri aurretik jokatu zuten, profetek iragarritakoagatik:

“Nire izenarekin deitzen den etxe hau lapurretako leizea al da zure begietan? Begira, nik neuk ikusi dut hori, dio Jaunak ». (Jer 7:11);

“Nire aurretik etorri ziren guztiak lapurrak eta lapurrak dira; baina ardiek ez zituzten entzun ». (Joan 10: 8);

“Lapurra lapurtzera, hiltzera eta suntsitzera bakarrik dator; Etorri naiz bizitza izan dezaten eta ugari izan dezaten ». (Joan 10:10);

“Eta esan zien: Idatzia dago: Nire etxea otoitz-etxea deituko da; baina lapurren koba bihurtu duzu”. (Mt 21:13)

Txitxarroen parabola erabiltzen duten hiztunen ondorioa are bitxiagoa da txitxarrak gainditzeko modua proposatzen duenean: zikina izatea!

Krisiak 586. urtean Jerusalem inbaditu zuen Kaldear nazioa ordezkatzeko bitartean, Nabukodonosor II.a – Babiloniako

enperadorea – Judako Erresuma inbaditu zuenean, Jerusalem hiria eta Tenplua suntsitu zituen eta juduak Mesopotamiara deportatu zituen. , nola gainditu 'txitxarra' horiek, kaldearrak desagertuta badaude?

Joelen parabolako langostinak hainbat deabru mota direla esateaz gain, hiztun askok diote haiei irabazteko modu bakarra hamarrenetan eta eskaintzetan leialtasuna dela! Gezurra!

Israelgo seme-alabek atzerriko nazioen inbasioa jasan zuten, ez baitzuten lurraldea atsedean hartzen, Jaunaren hitzaren arabera, eta ez hamarrenak ez zirelako, irakurri dugun moduan:

“Eta sakabanatuko zaitut nazioen artean, eta ezpata zure atzetik aterako dut; zure lurra hondatuta egongo da eta zure hiriak hutsik egongo dira. Orduan, lurrak bere larunbatez gozatuko du hondamen egun guztietan, eta etsaien lurraldean egongo zara; orduan lurrak atsedean hartu eta bere larunbatetan joko du. Desolazioko egun guztietan atsedean hartuko du, zure larunbatetan ez baitzuen atsedean hartzen bertan bizitzen zenean” (Lev 26:33 -35).

Lurra atsedeenik hartu ez duelako, Jainkoak Danielen 70 aste ezarri ditu, Kroniken liburuan jasotzen den moduan:

“Jaunaren hitza Jeremiasen ahotik bete zedin, lurraldea bere larunbatez pozik egon arte; hondamen egun guztiak atsedean hartu ziren, hirurogeita hamar urteak bete arte “. (2 Chr 36:21).

Malakiren salaketa hamarreko guztiak ogasunera ekartzeagatik Babiloniako deportazioaren ondoren (Mal 3:10) iritsi zen. Malachi profeta Esdras eta Nehemiasen garaikidea izan zen, erbestearen ondorengo garaian, Jerusalemen harresiak berreraiki zirenean, K. a. 445 inguruan.

Biblia argi dago:

“Hegaztiak noraezean dabilen bezala, enarak hegan egiten

duen bezala, arrazoirik gabeko madarikazioa ez da etorriko". (Pr 26: 2)

Bada madarikazioa israeldarrei deabruen eraginez gertatu zitzaien? Ez! Deabruak naturaz madarikatuta daude, baina ez dira gizateriaren madarikazioen kausa. Moisesek emandako Jainkoaren aginduei desobeditzea izan zen israeldarrei gertatu zitzaien madarikazioaren kausa. Babiloniarren inbasioa Israelen desobedientziagatik gertatu zen eta ez deabruen ekintzagatik!

Israelgo seme-alabei Jainkoak bedeinkazioak eta madarikazioak proposatu zizkien eta horiek jasotzeko lema, hurrenez hurren, obedientzia eta desobedientzia izan ziren. Madarikazioaren zergatia desobedientzia izan zen, madarikaziorik gabe ez baita madarikaziorik egongo.

Eta nork ezarri zuen madarikazioa? Jainkoa bera!

"Hala ere, izango da, zeure Jainko Jaunaren ahotsa entzuten ez baduzu, gaur agintzen dizkizudan aginduak eta aginduak betetzen ez badituzu, madarikazio horiek guztiak etorriko zaizkizu eta harrapatuko zaituzte: Madarikatua hirian eta madarikatua herrialdean. Madarikatu zure saskia eta orea. Madarikatua zure sabeleko fruitua, zure lurraren fruitua eta zure behien eta ardien ondorengoa. Madarikatua izango zara sartzen zarenean eta madarikatua izango zara irteten zarenean. Jaunak madarikazioa bidaliko dizu; nahasmena eta porrota eskua egiten duzun guztian; suntsitu arte eta bat-batean hil arte, zure obren gaiztakeriarengatik utzi ninduzun. (Deut 28: 15-20)

Ziur dago, arrazoirik gabe, ez dagoela madarikaziorik!

Instituzio jakin bati egindako diru laguntzak ez du inor askatzen deabru, madarikazio, begi gaizto eta abarretatik. Horrelako mezuak engainagarriak dira sinpleak lotzeko. Ezagutza ez duzulako ez zaituzte zigortuko:

“Abisatuek gaitza eta ezkututzen dute; baina sinpleek zigorra gainditu eta jasaten dute “. (Pr 27:12)

Jainkoaren aurrean ezjakintasuna aldarrikatzeak ez du inor ondorioetatik askatzen. Hortik dator gizakiak Jainkoaren ahotsari adi egoteko beharra.

Baina badira Jainkoaren hitza entzuten dutenak, hala ere, beren bihotz iruzurtiak proposatzen duenaren arabera ibiltzea erabakitzen dute, bakea izango dutela pentsatuta. Iruzur handia, Jaunaren bedeinkapena haren hitza betetzen dutenentzat baita.

“Eta gerta liteke, norbaitek madarikazio honen hitzak entzuten dituenean, bere burua bihotzean bedeinkatzea esanez: Bakea izango dut, nahiz eta nire bihotzaren iritziaren arabera ibili; egarriari, edateari gehitzeko ». (Deut 29:19)

Paulo Jesus apostoluak Korintoarrei adierazi die Jesukristorengan sinesten duenari, txitxarroen parabolan iragarritakoa.

“Eta gauza hauek irudiz egin zaizkigu, gauza txarrak irrikatzen ez ditzagun, beraiek bezala”. (1 Kor 10: 6).

Jesus Kristo dela uste dutenentzat, jada ez dago gaitzespenik, eta Israelgo seme-alabengandik irakurritakoa akats berdinak egin ez ditzagun da. Izaki berria den norbaiten kondenaziorik ez badago, ziur dago Kristorekin Jainkoarengan ezkutatuta dagoela, beraz, ez du beldurrik izan behar deabruen, madarikazioen eta abarren aurrean.

Kristo gaiztoa denak ez du ukitzen, Jainkoarengan Kristorekin ezkutatuta baitago.

“Badakigu Jainkoak jaiotzen duen orok ez duela bekaturik egiten; baina Jainkoaz sortutakoak bere burua mantentzen du eta gaiztoak ez du ukitzen ». (1 Joan 5:18);

“Dagoeneko hilda zaudelako eta zure bizitza Kristorekin ezkutatuta dagoelako, Jainkoarengan”. (Kol 3: 3)

Kristoren fededun guztiak bedeinkatuak izan dira Jesus Kristoren bedeinkapen espiritual guztiekin (Ef. 1: 3), beraz, ez dago deabruen ekintzaren beldurrik.

Fededun bati irits dakioken madarikazio bakarra bere burua engainatzen uzten duten gizonek engainatzen uzten dute, ebanjelioaren egiatik aldenduz (Eph 4:14; 2 Pet 2: 20-21), beraz, guztiekin erlazionatuta gauzak, irabazle bat baino gehiago da, eta izaki batek ezin du bereiztu Kristorengan dagoen Jainkoaren maitasunetik.

“Baina gauza guzti hauetan, maite gintuenaren irabazleak baino gehiago gara. Ziur nago, ez heriotzak, ez bizitzak, ez aingeruak, ez printzipioak, ez botereak, ez orainak, ez etorkizunak, ez altuerak, ez sakonerak, ez beste edozein izakik, ezin gaituztela bereizi. Jainkoaren maitasunaz, hau da, Jesu Kristo gure Jaunarengan” (Errom. 8: 37-39).